॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्नें तेजस्विन्तेज्स्वी त्वं देवेषुं भूयास्तेजंस्वन्तं मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु दीक्षाये च त्वा तपंसश्च तेजंसे जुहोमि तेजोविदंसि तेजो मा मा हांसीन्माऽहं तेजो हासिष् मा मां तेजो हासीदिन्द्रौजस्विन्नोज्स्वी त्वं देवेषुं भूया ओजंस्वन्तं मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य चौ- (१)

जंसे जुहोम्योजोविद्स्योजों मा मा हांसी-माऽहमोजों हासिषुं मा मामोजों हासीथ्सूर्य भ्राजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषुं भूया भ्राजंस्वन्तुं मामायुंष्मन्तुं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु वायोश्चं त्वाऽपां च भ्राजंसे जुहोमि सुवर्विदंसि सुवर्मा मा हांसी-मा-ऽह स्वर्हासिषुं मा मा स्वर्हासी-मयि मेधां मिये प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मिये मेधां मिये प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मिये मेधां मिये प्रजां मिये सूर्यो भ्राजों दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मण् वर्षोविश्वतिश्वा——[१] वायुर्हिङ्कर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापंतिः साम् बृह्स्पतिरुद्धाता विश्वे देवा उपगातारो मुरुतः प्रतिहृतीर् इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभृतः प्राणं मिये दधत्वेतद्वे सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुंद्धातृभ्यं उपाकंरोति ते देवाः प्रांणभृतः प्राणं मियं दधत्वित्यांहैतदेव सर्वमात्मन्धंत्त इडां देवहूर्मनुंर्यज्ञनीर्बृह्स्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिषद् विश्वं देवाः (३)

सूँक्तवाचः पृथिवि मात्मां मां हिश्सीमधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचंमुद्यासश् शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु शोभायै पितरोऽनुं मदन्तु॥ (४)

वसंवस्त्वा प्र वृंहन्तु गायुत्रेण छन्दंसाऽग्नेः प्रियं पाथ उपेंहि रुद्रास्त्वा प्र वृंहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दंसाद्रग्नेः प्रियं पाथ उपेंहादित्यास्त्वा प्र वृंहन्तु जागंतेन छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथ उपेंहि मान्दांसु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनांसु कोर्तनासु नूर्तनासु रेशींषु मेषींषु वाशींषु विश्वभृथ्सु माध्वींषु ककुहासु शक्तरीष (५)

शुक्रास्ं ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमि शुक्रं ते शुक्रेणं गृह्णाम्यह्रों रूपेण सूर्यस्य रिश्मिभिः। आऽस्मिन्नुग्रा अंचुच्यवृर्दिवो धारां असश्चत। कुकुह र रूपं वृष्मस्यं रोचते बृहथ्सोमः सोमेस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। यत्ते सोमादां भ्यं नाम जागृंवि तस्मैं ते सोम सोमाय स्वाहोशिक्तं देव सोम गायत्रेण छन्दंसाऽग्नेः (६)

प्रियं पाथो अपींहि वृशी त्वं देव सोम् त्रैष्टुंभेन् छन्द्सेन्द्रंस्य प्रियं पाथो अपींह्यस्मर्थ्सखा त्वं देव सोम् जागतेन् छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथो अपीह्या नेः प्राण एतु परावत आन्तरिक्षाद्दिवस्परि। आर्युः पृथिच्या अध्यमृतंमिस प्राणायं त्वा।

इन्द्राग्नी में वर्चः कृणुतां वर्चः सोमों बृह्स्पतिः। वर्चो में विश्वें देवा वर्चो में धत्तमिश्वना। द्यन्वे वा यदीमनु वोच्द्वह्माणि वेरु तत्। परि विश्वांनि काव्यां नेमिश्चक्रमिवाभवत्॥ (७)

गर्करीप्युवेर्बृह्स्पितिः पर्वविश्यतिश्वा——[३] एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदांधावा मान्दांसु ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमीत्यांहापामेव नामधेयंन गुह्यंन दिवो वृष्टिमवं रुन्धे शुक्रं ते शुक्रेणं गृह्वामीत्यांहैतद्वा अह्नों रूपं यद्रात्रिः सूर्यंस्य रुश्मयो

वृष्ट्यां ईशतेऽह्रं एव रूपेण सूर्यंस्य रुश्मिभिंदिंवो वृष्टिं च्यावयत्या-

ऽस्मिन्नुग्रा - (८) अंचुच्यवुरित्यांह यथायुजुरेवैतत्कंकुह १ रूपं वृष्मस्यं रोचते बृहदित्यांहैतद्वा अंस्य ककुह १ रूपं यद्वृष्टीं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे यत्ते सोमादाम्यं नाम् जागृवीत्यांहैष हु वै हुविषां हुविर्यंजिति

बृहिदित्यांहैतद्वा अंस्य ककुह र रूपं यद्वृष्टीं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे यत्तं सोमादाँभ्यं नाम जागृवीत्यांहैष ह वै हिवषां हिवर्यजिति योऽदाँभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा वा एतस्याऽऽयुंः प्राण एंति (९) योऽर्रशुं गृह्णात्या नंः प्राण एंतु परावत् इत्याहाऽऽयुंरेव प्राणमात्मन्धंतेऽमृतंमिस प्राणाय त्वेति हिरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वै हिरंण्यमायुः प्राणोऽमृतेंनैवाऽऽयुरात्मन्धंत्ते शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठत्यप उपं स्पृशति भेषजं वा आपों भेषजमेव कुंरुते॥ (१०)

वायुरंसि प्राणो नामं सिवतुराधिपत्येऽपानं में दाश्चक्षुंरसि श्रोत्रं नामं धातुराधिपत्य आयुर्मे दा रूपमंसि वर्णो नाम

श्रोत्रं नामं धातुराधिपत्य आयुर्मे दा रूपमंसि वर्णो नाम बृह्स्पतेराधिपत्ये प्रजां में दा ऋतमंसि सत्यं नामेन्द्रस्याऽऽधिपत्ये क्षत्रं में दा भूतमंसि भव्यं नामं पितृणामाधिपत्येऽपामोषंधीनां गर्भं धा ऋतस्यं त्वा व्योमन ऋतस्यं (११)

त्वा विभूमन ऋतस्यं त्वा विधंर्मण ऋतस्यं त्वा सृत्यायुर्तस्यं त्वा ज्योतिषे प्रजापंतिर्विराजमपश्यत्तयां भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिंभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदंग्निस्तपंसाऽपश्यत्तया वै स पृश्जीन्कामानसृजत् तत्पृश्जीनां पृश्जित्वं यत्पृश्जयो गृह्यन्ते पृश्जीनेव तैः कामान् यजमानोऽवं रुन्धे वायुरंसि प्राणो (१२)

नामेत्यांह प्राणापानावेवावं रुन्धे चक्षुंरिस् श्रोत्रं नामेत्याहाऽऽ-युरेवावं रुन्धे रूपमंसि वर्णो नामेत्यांह प्रजामेवावं रुन्ध ऋतमंसि सत्यं नामेत्यांह क्षुत्रमेवावं रुन्धे भूतमंसि भव्यं नामेत्यांह पृशवो वा अपामोषंधीनां गर्भः पृशूनेवा- (१३) ऽवं रुन्थ पुताबृद्धै पुरुषं परितृस्तदेवावं रुन्थ ऋतस्यं त्वा व्योमन् इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा विभूमन् इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा विधंमण् इत्याह् द्यौर्वा ऋतस्य विधंम् दिवंमेवाभि जंयत्यृतस्यं (१४)

त्वा सृत्यायेत्यांह् दिशो वा ऋतस्यं सृत्यं दिशं एवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा ज्योतिंष् इत्यांह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिंः सुवर्गमेव लोकम्भि जंयत्येतावंन्तो वै देवलोकास्तानेवाभि जंयति दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराङ्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (१५)

व्यामन ऋतस्यं प्राणः प्रयुनेव विधेर्म दिवंमेवाभि जंयत्युतस्य पद्वंत्वारिश्यवा——[५] देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्थत् तत्परेरवांरुन्थत् तत्पराणां पर्त्वं यत्परे गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावंरुन्थे तस्यावंरुद्धौ यं प्रथमं गृह्णातीममेव तेनं लोकमभि जंयति यं द्वितीयंमन्तरिक्षं तेन यं तृतीयमम्मेव तेनं लोकमभि जंयति यदेते गृह्यन्तं एषां लोकानांमभिजित्या - (१६)

उत्तरेष्वहं स्वमुतोऽर्वाश्चे गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाँ ह्योकान्पुनिर्म लोकं प्रत्यवरोहन्ति यत्पूर्वेष्वहं स्वितः पराश्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराश्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहं स्वमुतोऽर्वाश्चे गृह्यन्ते तस्मादमुतो-ऽर्वाश्चे इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्यां उप अभिजित्या ओषंधयोऽष्टाचंत्वारि॰शच।

जीवन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्मृत्याद्द्य ओषंधयः सम्भवन्त्योषंधयो (१७)

मनुष्यांणामन्नं प्रजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्त् इति परानन्वितिं ब्रूयाद्यद्गृह्णात्युद्धस्त्वौषंधीभ्यो गृह्णामीति तस्मांदुद्ध ओषंधयः सम्भवन्ति यद्गृह्णात्योषंधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यों गृह्णामीति तस्मादोषंधयो मनुष्यांणामन्त्रं यद्गृह्णातिं प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजापंतये गृह्णामीति तस्मांत्र्यजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्ते॥ (१८)

प्रजापंतिर्देवासुरानंसृजत् तदनुं युज्ञोऽसृज्यत युज्ञं छन्दारेसि ते विष्वंश्चो व्यंकाम्नथ्सोऽसुंराननुं युज्ञोऽपांकामद्यज्ञं छन्दारेसि

ते देवा अंमन्यन्तामी वा इदमंभूवन् यद्वयः स्म इति ते प्रजापंतिमुपांधावन्थ्सौंऽब्रवीत्प्रजापंतिश्छन्दंसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दौस्यामीति स छन्दंसां वीर्यं- (१९)

मादाय तदेंभ्यः प्रायंच्छत्तदनु छन्दा इस्यपाँकाम्ञ्छन्दा हिस यज्ञस्ततों देवा अभवन्यरासुरा य एवं छन्दंसां वीर्यं वेदाऽऽ-श्रांवयास्तु श्रोषड्यज् ये यजांमहे वषद्कारो भवंत्यात्मना पराँऽस्य भ्रातृंक्यो भवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मै कर्मध्वर्युरा श्रांवयतीति छन्दंसां वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०) छन्दंसां वीर्यंमा श्रांवयास्तु श्रौष्ड्यज् ये यजांमहे वषद्भारो य एवं वेद सवीर्येरेव छन्दोंभिरचिति यत्किं चार्चित् यदिन्द्रों वृत्रमहंन्नमेध्यं तद्यद्यतीन्पावंपदमेध्यं तदथ् कस्मादैन्द्रो यज्ञ आ सङ्स्थातोरित्यांहुरिन्द्रंस्य वा एषा यज्ञियां तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्यंजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नंमति॥ (२१)

स इन्देसां ग्रंथं वा एव तद्धों चं॥————[७] आयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाणो घृतप्रंतीको घृतयोनिरेधि। घृतं तत्वा मधु चारु गर्व्यं पितेवं पुत्रमभि रक्षतादिमम्। आ वृंश्च्यते वा

पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भि रक्षतादिमम्। आ वृंश्च्यते वा एतद्यजंमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः शृतङ्कृत्याथान्यत्रांवभृथम्वैत्यांयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाण इत्यंवभृथमंवैष्यञ्जंहयादाहंत्यैवैनौं शमयति नार्तिमार्च्छति यजंमानो यत्कुसींद- (२२)

मप्रतीत्तं मिय् येनं यमस्यं बृिलना चरामि। इहैव सिन्निरवंदये तदेतत्तदंग्ने अनृणो भंवामि। विश्वंलोप विश्वदावस्यं त्वाऽऽ-सञ्जंहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समस्नादेकः। ते नः कृण्वन्तु भेषज्ञ सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नर्भसा पुरः स्ङ्स्फानो अभि रक्षतु। गृहाणामसंमत्ये बहवों नो गृहा असन्न। स त्वं नो (२३)

नभसस्पत् ऊर्जं नो धेहि भुद्रयाँ। पुनर्नो नृष्टमा कृंधि पुनर्नो रुयिमा कृंधि। देवं सङ्स्फान सहस्रपोषस्येशिषे स नो रास्वाज्यांनि रायस्पोष सुवीर्य संवथ्सरीणा स्वस्तिम्। अग्निर्वाव यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान् आ देत्ते यदोषंधीभिर्वेदि स्तृणाति यदनुंपौष्य प्रयायाद्गीवबुद्धमेन- (२४)

म्मुष्मिँ छोके नेनीयेर्न् यत्कुसींद्मप्रतीत्तं मयीत्युपौषती्हैव सन् यमं कुसींदं निरवदायांनृणः सुंवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिंव चरेंदञ्जलिना सक्तूंन्प्रदाव्ये जुहुयादेष वा अग्निवैश्वानरो यत्प्रदाव्येः स एवेन ई स्वदयत्यहाँ विधान्यांमेकाष्ट्रकायांमपूपं चतुःशरावं प्रका प्रातरेतेन कक्षमुपौषेद्यदि (२५)

दहंति पुण्यसमं भवति यदि न दहंति पाप्समंमेतेनं ह स्म वा ऋषंयः पुरा विज्ञानेन दीर्घस्त्रमुपं यन्ति यो वा उपद्रष्टारंमुपश्रोतारंमनुख्यातारं विद्वान् यजंते सम्मुष्मिं ह्लोक इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजंते सम्मुष्मिं ह्लोक इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽयं नो नमंसा पुर (२६)

इत्यांहाऽग्निर्वे नभंसा पुरों'ऽग्निमेव तदांहैतन्में गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत् इत्यांह वायुर्वे नभंसस्पतिर्वायुमेव तदांहैतन्में गोपायेति देवं सङ्स्फानेत्यांहासौ वा आंदित्यो देवः सङ्स्फानं आदित्यमेव तदांहैतन्में गोपायेति॥ (२७) कुसींदुन्त्वन्नं एनमोपेद्यदि पुर आंदित्यमेव तदीहैतन्मं गोपायेति॥———[८]

पृतं युवांनं परि वो ददामि तेन क्रीडंन्तीश्चरत प्रियेणं। मा नंः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषेण सिम्षा मंदेम। नमों मिहुम्न उत चक्षुंषे ते मरुंतां पितस्तद्हं गृंणामि। अनुं मन्यस्व सुयजां यजाम् जुष्टं देवानांमिदमंस्तु हृव्यम्। देवानांमेष उपनाह आंसीद्पां गर्भ ओषंधीषु न्यंक्तः। सोर्मस्य द्रफ्समंवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिरभवत्तदेषाम्। पिता वृथ्सानां पतिरिष्ट्रियानामथों पिता महतां गर्गराणाम्। वृथ्सो ज्रायं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तुं घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वाः हंवन्त मुरुतः स्वर्काः। वर्ष्मन्क्षत्रस्यं कुकुभिं शिश्रियाणस्ततों न उग्रो वि भंजा वर्स्नि। व्यृंद्धेन वा एष पृश्नां यजते यस्यैतानि न क्रियन्तं एष ह त्वै समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्तं ॥ (२९)

पूषा क्रियन्तं पृषौंऽष्टो चं॥———[९]

सूर्यो देवो दिविषद्भी धाता क्षत्रायं वायुः प्रजाभ्यः। बृह्स्पतिंस्त्वा प्रजापंतये ज्योतिंष्मतीं जुहोत्। यस्यांस्ते हिर्तेतो गर्भोऽथो योनिंर्हिर्ण्ययीं। अङ्गान्यह्रुता यस्यै तां देवैः समंजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्रं नर्दबुद। भूम्याश्चतंस्रः प्रदिश्वस्ताभिरा वर्तया पुनंः। वि ते भिनद्मि तक्रीं वि योनिं वि गंवीन्यौं। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च ज्रायं च। बहिस्ते अस्तु बालिति। उरुद्रफ्सो विश्वरूप् इन्दुः पवंमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकंपदी द्विपदी त्रिपदी चतुंष्पदी पश्चंपदी षद्वंदी सप्तपंद्यष्टापंदी भुवनानुं प्रथता् इस्वाहा। मही द्यौः पृंथिवी चं न इमं यृज्ञं मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरींमभिः॥ (३१)

गुर्गायों वि चतुंश्वलारिश्यचा [१०] इदं वामास्यें हुविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थं मदेश्च शस्यते। अयं वां परि षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुर्मदाय पीतये। अस्मे इन्द्राबहस्पती रियं धेत्तर शतग्विनमें। अश्वावन्तर

पीतर्यै। अस्मे इंन्द्राबृहस्पती र्यि धंत्त शत्विनम्। अश्वांवन्त श् सहस्रिणम्। बृह्स्पतिर्नः परि पातु पृश्चादुतोत्तंरस्मादधंरादघायोः। इन्द्रः पुरस्तांदुत मध्यतो नः सखा सर्खिभ्यो वरिवः कृणोतु। वि

ते विष्वग्वातंजूतासो अग्ने भामांसः (३२)

शुचे शुचंयश्चरन्ति। तुिवृम्रक्षासों दिव्या नवंग्वा वनां वनन्ति धृष्ता रुजन्तः। त्वामंग्ने मानुंषीरीडते विशों होत्राविदं विविचि र् रल्थातंमम्। गुहा सन्तरं सुभग विश्वदंर्शतं तुिष्टमणसरं सुयजं घृतिश्चयम्। धाता दंदातु नो र्यिमीशानो जगंतस्पतिः। स नः पूर्णेनं वावनत्। धाता प्रजायां उत राय ईशे धातेदं विश्वं भुवंनं जजान। धाता पुत्रं यजमानाय दाता (३३)

तस्मां उ हुव्यं घृतवंद्विधेम। धाता दंदातु नो र्यिं प्राचीं

जीवातुमिक्षिताम्। वयं देवस्यं धीमिह सुमृति स्तयरांधसः। धाता देदात् दाशुषे वसूनि प्रजाकांमाय मीदुषे दुरोणे। तस्मै देवा अमृताः सं व्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिः स्जोषाः। अनुं नो-ऽद्यानुमितिर्य्ज्ञं देवेषु मन्यताम्। अग्निश्चे हव्यवाहंनो भवंतां दाशुषे मयः। अन्विदंनुमते त्वं (३४)

मन्यांसै शं चं नः कृधि। ऋत्वे दक्षांय नो हिनु प्र ण आयूर्षि तारिषः। अनुं मन्यतामनुमन्यंमाना प्रजावंन्तर र्यिमक्षीयमाणम्। तस्यै व्यर् हेर्डसि माऽपिं भूम सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यांमिदं प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुंमितं प्रतिं भूषन्त्यायवंः। यस्यां उपस्थं उवंन्तरिक्ष्र सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु। (३५)

राकाम्हर सुहवार सुष्टुती हुंवे शृणोतुं नः सुभगा बोधंतु त्मनां। सीव्यत्वपंः सूच्याऽच्छिंद्यमानया ददांतु वीरर श्तदांयमुक्थ्यम्ं। यास्तें राके सुमृतयंः सुपेशंसो याभिर्ददांसि दाशुषे वसूंनि। ताभिनीं अद्य सुमनां उपागिहि सहस्रपोषर सुभगे ररांणा। सिनींवालि या सुपाणिः। कुहूमहर सुभगां विद्यनापंसम्स्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवीिम। सा नो ददातु श्रवंणं पितृणां तस्यांस्ते देवि ह्विषां विधेम। कुहूर्देवानांम्मृतंस्य पत्नी हव्यां नो अस्य ह्विषिश्चिकेतु। सं दाशुषे किरतु भूरिं वामर रायस्पोषं चिकितुषे दधातु॥ (३६) भामांसो दाता त्वमुन्तरिक्षु सा नो देवी सहवा शर्म यच्छतु श्रवंणु चतुर्वि शतिश्च॥—[११]

अग्नें तेजस्विन्वायुर्वसंवस्त्वैतद्वा अपां वायुरंसि प्राणो नामं देवा वै यद्यज्ञेन न प्रजापंतिर्देवासुरानायुर्दा एतं युवान र सूर्यों देव इदं वामेकांदश॥११॥

अग्नें तेजस्विन्वायुरीसे छन्दंसां वीर्यं मातरं च षद्विरंशत॥३६॥

अग्ने तेजस्विङ्श्विकितुषे दधातु॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥३-३॥

A generated on February 28, 2025

Downloaded from